

В РІЧНИЦЮ

Рік минув, як ми пізнались,—
Наче ластівка стрілою
Попід хмару промигне,
Так ті дні пройшли, промчались.

Ясні, теплі дні щасливі,
Як же мало вас було
У тім році, повнім сліз,
А як многі дні сльотливі.

Нині, наче сон чарівний,
Ще стоїть передо мною
Те бліде лице твоє,
Із котрого я жагою,

Наче жнець у літню спеку,
Пив любові нектар божий,
Нині привид сей сумний,
Жалібний, та не ворожий.

Бідне, гарнее дитя!
Серце рветься, як згадаю,
Що короткий, непогідний
Рік той твого життя.

З сонця блисками рідкими
Й бідная любов моя,
Се вся повість серця твого,
Вся історія твоя.